

22-Mei. Deel 2

Wat een water en wat blij met een waterdicht dak vrinden, het is een heerlijk geluid om in de kooi te liggen luisteren en je dan nog eens lekker achter kaap kont je verstoppen. En maar hopen dat onze Sarah deze zondvloed ook hoort. Helaas is het beestje stokdoof dus maar hopen dat het snel opdroogt. Het was inderdaad een zondvloed geweest, er stond 180 ltr water in de vlet die er eerst uitgehoosd moest worden voordat ik met Sarah naar de wal kon voor haar ochtend wandelingetje. Gelukkig was het droog maar wel dreigend dus verder de dag gevuld met lezen en lezen. In de namiddag net tijdens een klein knippie werden we gewekt door het geruis van de schroef van de Fiat Voluntas die bij ons langszij op de palen kwam liggen. Mooi plekje voor hun want dan kan de satellietschotel mooi zuiver afgesteld worden. We hebben weer wat bij te praten sinds we elkaar 2 weken geleden voor het laatst gezien hebben bij Sneek. Het werd weer gezellig verhalen over de goeie ouwe tijd , Cornelis als binnenschipper en ik als vrachtwagen chauffeur. Moe van het niets doen betijds de kooi in .Tr vrinden.

23 –Mei.

Dag je rust op de palen van de Flemhuderobensee helaas verstoord door een machine op de wal die met een gestuurde boring bezig was. Zullen wel stoppen om 16.00 uur was onze mening, niet dus het werd 21.00 uur ,jammer hadden we moeten weten dan waren we beslist door naar Holtenau gevaren. Maar het weer is zonnig en dat vergoed veel na zoveel te koude weken. Gelukkig nog van het laatste gefluit van de vogels genoten en met heldere hemel de kooi ingedoken. Tr vrinden.

24-Mei.

Om 06.00 gewekt door Sarah die het wel eens tijd vond voor haar ochtend wandelingetje. De lieverd is inmiddels zo dement als een deur en vind dat het eerste straaltje zon voor haar is. Snel haar in de kuip gezet met kleedje om op te liggen en opa hup weer de kooi in en nog een uurtje liggen dromen van uiteraard de gekste zaken. Zal ook wel met beginnende dementie te maken hebben ha ha. Afijn zolang ik nog steeds de goeie kooi instap is er nog geen reden tot paniek in de familie. Om 09.00 los en naar de zeesluis van Holtenau gevaren en netjes € 12 kanaal gebuur betaald en na een half uurtje mee kunnen schutten met een mega tanker. Aan de kade een plekje gevonden en in het zonnetje geconstateerd dat we in al die jaren nog nooit zolang over dit eerste traject hebben gedaan als dit jaar om op de Oostzee te geraken. Het is ook nog nooit zo onbestendig weer geweest als dit voorjaar. Afijn Liesbeth naar de slager en aldaar weer een paar megakoteletten gekocht van een kwaliteit die we in Holland niet meer aantreffen terwijl er in Holland meer varkens leven als inwoners .(maak er zelf maar wat van). Tevens had zij weer een macht aan worstsoorten ingeslagen uit dit feestpaleis. Avonds met Gerrie en Cornelis eerst maar 4 koteletten van het bot af zitten knagen en elkaar met glinsteren oogjes en vette bekkies aan zitten kijken. Toetje na en een macht aan leuke verhalen en anekdotes weggespoel met wit en rood, het hoeft niet allemaal zo moeilijk op onze leeftijd. Pluk de dag en rol tevreden de kooi in. Morgen naar Kiel voor de volgende traditie, kaffe und kuchen biertje en wijntje op het plein en als afsluiting een knapperige Krakauer bradworst mit senf bij het worst mannetje op het plein. Ja ja alles heeft een eind, behalve een Krakauer die heeft er twee. Tr vrinden.

25-Mei.

Om 06.30 gewekt door de havenmeester die zijn €8 havengeld kwam innen. Zal wel weer geschrokken zijn van zo en Hollandse vogelverschrikker in zijn onderbroek. Had ie maar een vak moeten

leren. Na het ontbijt met Cornelis en de schipperse met de bus naar Kiel voor onze traditionele rondgang langs de museum haven, maar ook de koffie en gebak bij konditorei Siegler een biertje op de grote platz en als afsluiter de krakauwer bradworst met hard broodje en senf. Tevreden weer in de bus naar de haven met uiteraard wat nieuwe kledingstukken voor de schipper. Zat ook een nieuwe rode korte broek bij, hoop dat ik deze nog nodig heb dit jaar want tot nu toe is het huilen met de lamp uit. De kachel verstookt inmiddels meer diesel dan onze trouwe Perkins. Maar we blijven hopen. Tr vrinden.

26-Mei.

Ja vrinden er zijn van die dagen die je maar het liefst zo snel mogelijk vergeet. Nou dit was er zo een. Het begon met miezerige regen en dikke wind. Liggen blijven dus. Toen bleek mijn vaak geroemde toilet verstopt te zitten waarbij het euvel in de onderwater afsluiter bleek te zitten. Eerst de gehele pot gedemonteerd wat op zich geen kwaad kan want dan weet je waar alle onderdeeljes voor bestemd zijn. Afijn de afsluiter dus, normaal geen probleem waren het niet dat deze zich onder de waterlijn bevind en niet gedemonteerd kan worden zonder half te zinken. Het is een 2" duims kraan dus er spuit een straal water het schip in waar een olifant met hoge nood trots op zou zijn. Dus voorzichtig los gedraaid en snel een prop in het gat gehouden. Inderdaad een megastraal maar beheersbaar. Helaas was dus alleen de afvoer vrij en niet het pers gedeelte van het toilet. Alles voor niets dus. We zullen op de helling of een andere oplossing moeten zoeken. Tot zolang is de vertrouwde emmer onze grootste vriend. Alles weer gemonteerd en snel onder de douche in het haventoilet gebouw. Intussen werd als toetje ergens boven ons de hemelkraan wagenwijd opengezet met hoosbuien tot gevolg. Wat een troosteloos voorjaar deze reis vrienden. Na het avondmaal even een knippie gedaan en zit nu zo duf als een kanarie dit verslag te typen. Gelukkig troost Elena mij met een paar drupjes in haar bevallige torso dat dan weer wel. Liesbeth ging betalen bij de havenmeester aan de Thiessenkaj, kan je het geld in een enveloppe

mikken met je scheepsnaam en in de briefkaste deponeren zodat je niet om 06.30 uit je kooi geklopt wordt. Ook deze missie was niet geslaagd, een of andere klojo had de klep niet gesloten zodat de envelopjes vrolijk rond dobberde in de kast. Er achter komend dat doorweekte dames ook minder gepaste woordjes uitvinden haar snel de hond aangereikt die ook nog haar rondje moest maken. Als 2 verzopen katten het spul weer aan boord geholpen en troostende woordjes gesproken. Gelukkig rijdt er vanavond geen trein meer naar Amsterdam. Niet echt een ontspannend vakantie dagje vandaag. Groetjes van Elena en mij. Tr vrinden.

27.Mei.

Het is zo maar droog dus onze Sarah had behoefde om haar ochtendwandeling te beginnen, let wel het tijdstip was klokslag 06.00. dit kan je negeren maar haar zacht gesteun gaat dan snel over in gebiedend geblaf. Dus opa er uit en zich opgeofferd om dit klusje te klaren. We hebben vandaag een pittig stukje varen voor de boeg en het lijkt wel of onze Sarah dit inmiddels weet na een keertje of 15 in haar leventje. Nee honden zijn niet zo dom en zeker onze Welsh niet. Afijn om 09.00 uur losgegooid en op naar Sonderborg de eerste aanloop in Denemarken. Wind 4/5 W dus schraal aan de wind. Ging redelijk maar in de Eckenforde Bocht moest toch de motor een handje helpen tot we de kardinaal van het spergebied voor Damp hadden gerond. Inmiddels de wind uiteraard Noordelijker dus nog scherper aan de wind maar onder de kust dus geen golven van betekenis, tot je de Duitse kust achter je laat en de laatste mijlen naar Sonderborg voor de boeg hebt. Nou het was weer ouderwets Kermis langs de Vuurtoren van Kalkgrund. Door de stroming komen hier de golven van alle kanten en bespringen het schip op een moment dat je het niet ziet aankomen. Resultaat na een tocht van 8 uur redelijk afgebrand afgemeerd in de haven en nog net de kracht op kunnen brengen om de Duitse Gastenvlag te verruilen voor de Deense en tevens de TS vlag in top om weer vele gratis havens aan te kunnen lopen.

We blijven tenslotte zünige Ollanders nietwaar. Nu is het wel zo omdat we lid zijn van de Deense traditionele schepen vereniging dat wij graag geziene gasten zijn om het aanzien van de havens een iets minder kunststof gehalte te geven. Knipperend met mijn oogjes en nog even genietend van de bevallige torso van Elena voldaan maar uitgeblust deze dag met dit verslagje afgesloten. De grijze muis zijn pijp is leeg voor vandaag , sorry stuurvrouw, O ze slaapt al . tr vrinden.

28-Mei.

Na een zoals gewoonlijk onderbroken nachtrust voor een plasje (blijkt bij navraag normaal te zijn op onze leeftijd en gelukkig worden we er nog wakker voor) mezelf opgepept voor de grote reparatie aan de afvoer van het pomptoilet. Voor de technische lezers zal ik de handelingen kort samenvatten. Eerst het gehele toilet verwijderen/ toen moest de bocht van de 2'' afsluiter er af want daar zat de verstopping. Ging niet wegens de geringe hoogte, dus het vloertje van het toilet moest er uitgehaald worden, niet echt makkelijk want de tegels op de wand waren later aangebracht, dus hakken en slopen om dit vrij te maken. Toen dit vrij was kon er met een hefboom en grote pijpentang gepoogd worden om de bocht die al 39 jaar vast zat los te krijgen, let wel zonder de afsluiter te bewegen die op de standpijp stond want dan was de ramp niet te overzien en kon er een hijskraan besteld worden. Tezamen met vriend Cornelis stonden we als 2 Grieks Romeinse worstelaars op nog geen vierkante meter te puffen als postpaarden. Nog 1 keer alle kracht en een flinke tik met de hamer en jawel de bocht kwam langzaam in beweging. Na dit gevecht kwam het probleem in zicht ,overtollige kalkafzetting had de opening verkleind en overmatig gebruik van de bekende rol had de rest gedaan. Triomfantelijk werd door Cornelis de rommel er uitgepeuterd, even snel gemonteerd en een slang er op en de kraan open deed de rest weer schoonspoelen in een puts. Hoera probleem verholpen. Alles weer netjes gemonteerd en na enig afstellen werkte ons toilet weer als nieuw. Al met al een dikke 6 uur werk geweest.

Het resulteert wel dat ik na al die uren op mijn knieën wat opgerekte bilspieren heb die bij elke stap mij herinneren dat ik een reparatie op mijn knieën heb uitgevoerd. Ik hoop dat het niet aan mijn lopen is te zien als ik de hond uitlaat in het park bij het slot. Zou zomaar verkeerde vrienden aan kunnen trekken. Nou maar kijken welk been er morgenochtend het makkelijkst uit de kooi wil zwaaien (of vannacht) . oja de zon brak ook door tegen de avond alleen met 14 gr heb je er nog niet veel aan. Nu maar ff een Cuba libre kan Elena even bijkomen van mijn vaste greep op haar bevallige lijfje. U hoort van mij. Tr vrinden.

29-Mei.

Zo de maand is haast voorbij en het was niet veel soeps met het weer. Zelfs zo slecht dat we het Zweden verhaal maar cancelen voor deze reis. Maar ja we hebben vakantie en eigenlijk net zo lang als we willen wat een groot goed is. Alleen gaan we het gewoon vinden en dat is het eigenlijk niet. Vandaag wel een zonnetje dus na de boodschappen in Sonderborg toch uit de wind even een terrasje gepakt Gin-tonic voor de lady en een mooie vaas Tuborg voor de schipper. Na afrekenen besloten om dit stadje snel te verlaten om geen al te grote hap uit ons AOW vakantiegeld te nemen. Nog wel snel wat mosselen van de houten palen geplukt maar jemig wat is het water nog koud. Dat wordt nog wat met mijn wekelijkse grote schrobbeurt. Halverwege de Alssund naast de Fiat Voluntas afgemeerd die zijn mega anker al in de Deense grond had laten vallen. Tegenwoordig laat Cornelis met een grote grijns flink veel ketting vieren. Dat was vroeger wel anders toen dit nog met de hand opgedraaid moest worden. Nu drukt hij nonchalant kijkend met zijn voet op het knopje van de hydraulica en rolt het anker vlot binnen. Nog lekker in het oppertje van het bos van het zonnetje zitten genieten en daarna een stukje net in het water gezet. Je weet maar nooit. Morgen vroeg op dus tr vrinden.

30 mei.

Beste lezer deze dag stond in het kader van HOE SLOOP JE OPA. Let wel een heel verhaal en niets verzonnen. Met een visnetje in het water slaap je wat onrustiger als normaal, zo ook dit keer, herhaaldelijk wakker van een aantrekkende wind die veel vroeger kwam dan voorspeld rond 05.00 het visnet er uitgehaald. Dit ging omdat de wind naar een 5 je was aangetrokken niet echt gemakkelijk mede omdat er door de stroming veel wier in het net zat. Gelukkig vergoede de buit veel, 15 dikke schollen 1 zalmpje en verrassend een 8 tal koolvissen van redelijk formaat. Vreemd deze soort die we niet eerder hebben gevangen in deze regio, de late kou of opwarming wie zal het zeggen. Afijn om 07.00 schoof ik half verdoofd en redelijk onderkoeld weer de kooi in onder verschrikte kreten van de schipperse die nog heerlijk lag te knorren, of ik wel normaal was om dit leuk te vinden, onder stoer gemompel van je moet je gezin toch onderhouden voorzichtig naar het lijfje gekropen die als een warme kruik lag te gloeien. Ne enige kreten overwonnen de moederlijke gevoelens en mocht ik nog even genieten van een verdiende rust. Inmiddels was de wind zo aangetrokken dat we een oppertje iets verderop moesten zoeken. Kort stukje dus na nog even ontbeten te hebben eerst de vis maar gefileerd, de kleinere platvissen panklaar voor te bakken, de dikke schollen gefileerd om te stoven en van de koolvissen mooie filé gemaakt om lekkerbekjes van te maken. Inmiddels was het weer waarin je je grootste vijand niet naar buiten zou sturen, flarden miezerige regen werden afgewisseld door hoosbuien en jawel een alweer draaiende wind. Na gezamenlijk met Cornelis het vuile visnet te hebben geklaard (2 uur werk) besloten om weer te verkassen en onder het dorpje tegenover de Arnskilhoek het anker laten vallen. Toen even gezellig bij ons zitten palaveren (is normaal bespreking voor de schippers voor een wedstrijd, bij ons is het sociaal geneuzel onder genot van een glaasje en worst plankje) Toen werd door mijn allesie de zalm gebakken met garni en glaasje wit. Toen was de pijp **volledig** leeg vrienden en klom opa even de kooi in die toevallig net voorzien was van schoon beddengoed, of de

engeltjes je door de hemelpoort droegen en je in de beloofde grazige wijden tussen boterbloemen werd neer geveleid en je met een begripvolle knipoog toedekten. Na 2 uur en te prachtige dromen opgeschrikt door de schipperse met de vraag ,moet je koffie of blijf je liggen tot morgenochtend. Zo zit ik nu ietwat wazig mijn dagverslag in elkaar te fröbelen, MAAR GEEN MEDELIJDEN VRIENDEN, weer een dag niet in de office maar genietend dat we dit kunnen en mogen beleven. Truste vrinden.

31-Mei.

Een bijzondere dag vandaag, te beginnen met een lichte weersverbetering, mag ook wel na de eigenlijk waardeloze meimaand. Erger is de ramp op ons eiland Marken waar 2 woningen zijn uitgebrand en 1 onbewoonbaar door waterschade. Ook onze vriend Piet Honingh kwam er niet ongeschonden vanaf bij het hulpverlenen ,hij liep een gescheurde achillespees op en zit voor 6 weken in het gips. Verwonderlijk was het wel dat wij hier in Denemarken via de sociale media vaak nog beter geïnformeerd werden dan de bewoners op het eiland Marken. Ondanks deze ramspoed ons wel vermaakt met gebakken vis mosselen die in het zuur zijn gezet en als gezamenlijk avondmaal de gestoofde scholrolletjes ala Klaas Tuyp met butter en eek mooi kruimig aardappeltje en wortels er bij. Mooi glaasje wit en we waren weer even dicht bij de zevende hemel zoals mijn moeder zo mooi kon zeggen. Heb trouwens geen idee waar je die andere 6 moet zoeken, morgen even googelen. Tr vrinden.

1 –Juni.

Van ons mag de zomer beginnen, betijds de Arnskilhoek verlaten en met een pittige en vlagerige wind naar de Dyvig baai gezeild, een tochtje van maar 1 uur maar met de grootzeilschoot in de hand. De kenners weten dat het dan echt vlagerig is.

In de baai het anker ervoor en een rustdag ingelast, waar heb je het over als je alle tijd hebt. Paar kleine klusjes gedaan en de dag weer met een gestoofd visje afgesloten. We hebben mindere dagen gehad op deze reis. Ook nog even met vriend Piet H gesproken die de eerste 6 weken een blok aan zijn been heeft (van gips dan) en in zijn hobby aal roken danig beperkt is. Maar als oud brandweerman vind hij ook daar wel een oplossing voor, een jaar geen Jan Haringrace en Marker havenfeesten is immers een verloren jaar en dat gaat niet gebeuren. Morgen naar Assens er is een zwakke bries ZZO voorspeld .tr vrinden.

2-Juni.

Van een zwakke bries naar een dikke 4 en dit alles aan de wind. Dus pittig tochtje naar de haven van Assens. Maar uiteindelijk lekker gezeild mede door het redelijke weer. Eindelijk wat warmer en voorzichtig zonnetje. Aan de kade mooi plekje gevonden en ons bordje met beschrijving van scheepstype en bouwjaar in het want gehangen. We hebben immers een aantal vrije ligdagen omdat we lid zijn van de traditionelen Deense schepenclub. Ik heb de beschrijving vertaald via google dus dat roept bij de Denen wel wat vragen op. Maar met een beetje Steenkool Engels of Bruinkool Duits komen we er altijd wel uit. Als avondmaal gebakken mosselen met rijst waar quinoa doorheen zat. Ook weer zo een product dat je gegeten moet hebben om er als hipster bij te horen. Schijnt zeer gezond te wezen maar ik krijg er een soort onweersbui van in het onderlijf. Hoop wel dat de bui voor de nacht is overgewaaid. Zo nog een drupje grappa in het lijfje van tante Clothilde om het gerommel van de bui mogelijk te onderdrukken. Waarom Grappa? , nou dit stond toevallig vooraan in de medicijnkast .ha ha Truste vrinden.

3-Juni.

Bui was aardig overgedreven dus code oranje was wat zwaar ingeschat door de schipperse. Tegen de middag de stad in want ik moest naar de barbier, mijn ega had namelijk mijn haar geknipt onderweg en was gestopt nadat er te grote happen uit mijn wat te weelderige haardos was geknipt, ergo de schade moest hersteld worden. Nu was ik hier vorig jaar in Assens bij een heel sympathieke Koerdische bootvluchteling onder de schaar geweest wat had geresulteerd dat ik 2 maanden met een haast totaal kale kop met alleen een kuifje midden op door het leven moest. Maar met respect voor het ondernemerschap van deze mensen toch maar weer op zoek gegaan naar deze barbier. Helaas hij was er niet meer en zijn nering was nu een Pizza Bakker. Geen nood 100 mtr verder zat er weer een barbier (waarschijnlijk een familielid)

Opkijkend van zijn krantje kon hij maar net zijn lach onderdrukken toen ik Liesbeth de schuld gaf van de ragebol die er was overgebleven na haar poging om de barbier van Sevilla te spelen met mijn kapsel. Gelukkig bleek deze ook weer Koerdische barbier een paar bootjes eerder te zijn vertrokken dus hij had aardig kunnen oefenen op de Denen. De taal was alleen in gebaren mogelijk dus toen hij met de tondeuse in de spiegel grote halen stond te maken kon ik alleen maar voorzichtig knikken terwijl mijn ega zat te gniffelen op de achtergrond. Afijn, hij heeft de aangerichte schade hersteld door alles op een klein kuifje na van mijn schedel te verwijderen en vroeg beleefd of ik er nog wat vet in wou hebben. Beleefd geweigerd. Na 16 euro'tjes gedoneerd te hebben snel naar buiten en op het bekende terras van de hippe tent Banken snel een biertje voor de schrik gehad van de aanrichtster van dit verhaal. Banken is een hippe tent en een oud bankgebouw. De toiletten zijn in de kelder waar je eerst door een enorme kluisdeur moet om de druk te verlagen rond de edele delen. Een bijzonder gebouw waar we inmiddels al jaren komen. Dag volgemaakt met luieren en film gekeken op de laptop. Helaas is onze Sarah een beetje van slag af zodat ik om 01.00 haar nog even uit kon laten. Was het dagje wel. Truste vrinden.

4-Juni.

Redelijk weer terwijl in Holland code Oranje is afgeven, dus niet mopperen en afwachten tot de zomer aanbreekt. Er dobberen inmiddels meerdere Hollandse schepen in de buurt dus de meeste grijze muizen gaan los. Altijd leuk voor een praatje en ervaringen uitwisselen. Dag gevuld met klusjes en ijsjes eten in de voor kenners bekende snackbar aan de haven. In de avond gebeld met de Mazzeltof die inderdaad in Zeeland het verwachte noodweer al ondervond. Wij krijgen hier geen last van met de voorlopige ZZO stroming. Lekker dagje dus mede doordat vriend Piet niet aan zijn afgescheurde achillespees geopereerd hoeft te worden. Ik neem er een klein slaapmutsje op. Santatum de pikkelorem Piet op je poot. Tr vrinden .

5-Juni.

Gewekt door de fanfare die voorop liep en de schutterij begeleiden naar het strand bij de haven. Het is een club van wat oudere notabelen die jaarlijks hun traditie hoog houden door een vogel van klei op een hoge paal aan flinters te schieten wat nog een hele toer is met het oude wapentuig wat zij meeslepen in de optocht door de stad. Achter het restaurant is de paal opgesteld en netjes krijgen zij omstebeurt een patroon en proberen zij de vogel aan flarden te schieten. Om 10 uur beginnen zij te knallen en volgens mij mis te schieten om de vogel niet voor 12 uur te verwoesten want dan wordt er uitgebreid geluncht met de nodige slokjes, het is telkens proosten met glaasjes van maar 2 cc maar het tempo is wonderbaarlijk. Na de lunch wordt er gepoogd om alsnog het beest van de paal te knallen wat na veel oe en aa's en vooral bier uiteindelijk de Koning schutter van dit event oplevert. Hij krijgt een zilveren oorkonde opgespeld en moet nog een rondje geven waarna het spul het inmiddels geroosterd varken moet verorberen. Na dit festijn treed de fanfare weer aan en wordt het clubje schutters (die inmiddels aardig de schutter hebben) netjes begeleid naar de stad. Ik vind dit een pracht traditie en wil op Marken ook een schutterij.

Bieren kunnen we al en een paar Kalasnikovs kan je zo regelen in Amsterdam, hoeft het allemaal ook niet zo lang te duren voordat we aan het bieren kunnen gaan. Als op Marken dit aansluitend op koningsdag na het vlag hijsen doen zijn de schutters ook ter plaatsen en dat varken laten we wel sponseren door de Marken Expres. Na getankt te hebben in de jachthaven van Assens Marina bleek dat we vanaf Cuxhaven 91 liter hadden verstookt wat ons meeviel omdat de kachel pas de laatste dagen niet meer had gebrand. Tevens even lekker onder de douche staan spartelen want zwemmen zit er zonder levensgevaar nog even niet in. Daarna naar de baai van Thoro huse gevaren en aan een paal vastgeknoopt. Zo we zijn weer thuis zogezegd. Heerlijk genoten van de rust en een prachtige zonsondergang. Tr vrienden

6-Juni.

Beste lezer 48 jaar geleden stond ik emotioneel overmand met een klein hoopje mens in mijn handen wat mijn geweldige dochter Irene is geworden. Nu zijn er waarschijnlijk weinig vaders die niet trots op hun dochters zijn maar ik claim de meest trotse te zijn. Ergo na wat opvoedkundige perikelen zoals elke vader met dochters moet meemaken is het eindproduct een toppertje geworden en staat met 2 benen stevig in deze maatschappij. Nu zult U denken wat heeft dit alles nu met varen te maken ,nou niets dus maar ik moest het ff kwijt. In Holland worden er momenteel bomen ontworteld samen met windhozen en mega onweerbuien en is het slecht vertoeven voor de watersporters zoals de bemanning van de Mazzeltof die in Zeeland hopelijk stevig vast in een haventje liggen op de Grevelingen. Hier is het weer ook halen en brengen met gerommel op afstand veel wind maar wel droog. We liggen hier in de baai van Thoro-Huse heerlijk beschut aan een dikke paal en draaien keurig met de wind mee. Morgen even de traditionele fles ouwe klare aan de plaatselijke visserman Kjel overhandigen voor het gebruik van zijn paal, het is niet nodig zegt hij steevast elk jaar maar zijn glimlach verraad hem. Proost vriend en dat je veel mag vangen voor al je geploeter op het koude water.

Onze beslissing om niet naar Zweden te gaan blijkt een goede te zijn geweest want er zit voorlopig nog steeds geen rust in het weer. De opwarming van onze aardkloot verloopt onregelmatiger als Edje Nijpels Robo Robbie en dat knaapje van Klaver ons willen laten geloven. Ergo we zwerven maar een beetje in de Deense dreven waar je ook niet mee bestraft word. Nu nog een drupje in Elena , niet voor de kou of gewoonte NEE omdat onze Irene jarig is, proost kanjer. Tr vrinden.

7-Juni.

Om 05.45 gaf onze Sarah aan dat ze uitgelopen was. In mijn beste Engels haar duidelijk gemaakt dat dit toch geen gepast gedrag is naar de baasjes die haar al die jaren het beste voer hebben voorgezet. Hielp niets want ze is inmiddels stokdoof. Maar het zonnetje scheen in de kuip dus haar netjes daar geparkeerd en na 3 x draaien om de kompaspaal ging ze in het zonnetje verder liggen slapen. Om 08.00 werden we met een bescheiden blafje gewekt en kon haar ochtendritueel aanvagen. In de vlet en naar de wal om daar snuffelend de sporen van andere honden na te lopen en daar een bescheiden plasje bij te doen. Niet teveel anders heeft ze niets over voor de sessie van 11.00 uur. Ja het zijn speciaaltjes die Welsh-terriërs, ik noem haar wel eens een Welsh terreur. Verder vandaag een onderhoud dag met wat lakwerk aan het stuurwiel. We blijven ons nog een paar dagen verstoppen hier want er wordt veel wind verwacht uit ZZO en dan lig je hier in de baai als een vorst met amper een kabbeltje voor de kop. Tr vrinden.

Einde deel 2.